

Bilag 10.**BOLIGMINISTERIET**

Den 4. februar 1963.

Under henvisning til udvalgets skrivelse af 23. januar 1963 fremsendes hoslagt boligministeriets skrivelse af 7. november 1962

til 3. revisionsdepartement vedrørende det omhandlede spørgsmål.

Carl P. Jensen.

/ Holten.

Folketingets udvalg angående den af statsrevisorerne afgivne betænkning over statsregnskabet for finansåret 1960-61.

Underbilag til bilag 10.**BOLIGMINISTERIET**

Den 7. november 1962.

I skrivelse af 25. maj 1962 (j. nr. 755/1961) har revisionsdepartementet meddelt, at det i forbindelse med revisionen af Christiansborg slotsforvaltnings regnskaber har foretaget en gennemgang af statens lejemaal i fremmede ejendomme i København.

Revisionsdepartementets gennemgang, der er foretaget på grundlag af en fortegnelse, udarbejdet af Christiansborg slotsforvaltning i februar-marts 1961 over lejemaal, som slotsforvaltningen har kendskab til eller administrerer, har givet revisionsdepartementet anledning dels til at rejse visse generelle spørgsmål om statens lokalepolitik, dels til at udbede sig nærmere oplysninger om enkelte af de indgåede lejemaal:

1. *Spørgsmålet om, hvorvidt de nødvendige lokaler til centraladministrationen i fremtiden bør søges tilvejebragt ved ejendoms-erhvervelse eller ved eget byggeri i stedet for ved indgåelse af lejemaal.*

Revisionsdepartementet har i en opstilling over tilgangen i statens lejemaal siden 1934 påvist, at gennemsnitslejen for nye leje-

maal i perioden fra 1953 til 1961 er steget fra ca. 63 kr. til ca. 124 kr. pr. m² bruttoetageareal. Revisionsdepartementet har anført, at det mener, at årsagen til den stærke stigning navnlig må søges i den omstændighed, at staten har været nødsaget til at leje lokaler i nyligt opførte, centralt beliggende kontorbygninger, medens der tidligere var mulighed for at dække en væsentlig del af statens kontorbehov ved indgåelse af lejemaal i ældre beboelsesejendomme.

Boligministeriet er principielt af den opfattelse, at staten bør foretrække benyttelse af kontorlokaler i egne ejendomme, bl. a. fordi man herved vil kunne opnå en sikring mod de lejeforhøjelser, som i et frit lejemarked vil betyde en væsentlig merudgift for staten ud over den rent omkostningsbestemte leje. Endvidere er staten som lejer udsat for den risiko, at der må træffes ændrede dispositioner som følge af opsigelse fra udlejernes side, ligesom kontraktvilkårene kan være til hinder for gennemførelse af ønsker om ændret benyttelse af lokalerne. Staten kan også som lejer komme ud for en mindre hensigts-